

Zima mine in pride vesela pomlád. Kmetič odprè okno in taščica vzletí v bližnji gozdek. Tù si naredí gnezdice in veselo prepeva.

Zopet se vrne zima. A z njo se vrne tudi taščica k dobremu kmetu, in glej! ne pride sama, pripelje s sobój tudi samíco. Kmetičeva družina je ljubkih živalic zeló vesela. Ptičici ste prav domači in otroci rekó: „Ptička nas gledata, kakor bi nam hotela kaj povedati.“ — In oče odgovori: „Ako bi mogla govoriti, rekla bi vam: Prijazno zaupanje vzbuja zaupanje, in ljubezen vzbuja ljubezen.“

To je kratka povestica o mojej ljubljenki taščici in vselej sem vesel, kadar jo slišim.

Ivan T.

V samostanu.

Stoji na hólmu samostán,
Z vrtovi krog in krog obdán,
Redóvníkom je dom mirán.
Tik samostana cerkveica
Stoji lepo sezídana,
Na hriba rôb postavljena.
Oltarjev krasotí jo pet,
Pred njimi vže nad petsto let
Pobožno moli zbor unét.
Na koru poje dan na dan,
Odkar stoji ta samostan,
Zmir iste pesni zbor glasán.

Pristopi spet pred žrtvenik
V ornatu mašnem svečenik,
Resníe nebeških učeník.
Zapóje milo pater mlad,
Mej vsemi ta najmlajši brat,
Veselja poln in sladkih nad.
Na koru zádej bratov zbór
Opeva kot s sijonskih gôr
Jedini svoj nebeški vzor:
„V samóti le stannje mir,
Samóta je veselja vir,
Tù najde se v nebesa tir!“ —
Mladenič v cerkvi zad sloní,
Pretekle premišljuje dní,
Neznane dni bodočnosti.
Sovraštvó, laž, napùh, pobój,
Nezadovoljnóst, nepokój,
To stiska ves zemljanov rój.

In tu v samóti ljubljeni
Vso srečo in pokój dobí,
Kedór si najti je želí!
Duhovníku, ki na oltar
Položil je najlepši dar,
Z obličja séva sreče žar.
In mlad je še, pa je vesel,
Da samostán ga je objel
Mej štiri stene tesnih cel. —
Zamišljen vrača se domóv.
Mladenič ves prerójen, nov,
Ustopí pod domači krov.
In drugi dan poslušat gre
Spet čudotvorne glase te,
Ki so pretresli mu sreč.
Še glóblje v misli utopljen,
Kakor bi sanjal težek sén
Prestopi prostor štirih sten. —
Takó je hodil dan na dan
Mladenič v cerkev, v samostán
Poslušat bratov zbor glasán.

In zopet bratov zbor je pel,
Pred žrtvenikom pa vesel
Redovni habit ná-se vzél
Mladenič, ki je brez sadú
Iskal pokoja in mirú,
Naposled pa ga našel tú:
V samóti tihi, ljúbljeni,
V priprosti nizki célici,
Kjer zadovoljnóst zmir živí.

P. V. B.

